

صدای شهر می‌داند. البته اطلاع‌رسانی و آموزش هم در مرحله بعدی اهمیت دارد.

در حقیقت یک آنونس است

عباس پیری تهیه‌کننده‌ای است که تجربه‌های کاری‌اش بیشتر به صدای آشنا و رادیو فرهنگ بازمی‌گردد. او می‌گوید: زمان کم در صدای شهر، کار را بسیار متفاوت از تهیه برنامه‌های دیگر رادیویی کرده است.

عکس‌العمل‌ها باید خیلی سریع باشد

در استودیوی صدای شهر آنچه بیش از همه توجه را جلب می‌کند، میز صداست که تعداد دکمه‌ها حاکی از تفاوت و پیچیدگی آن است. فهیمه آقاجانی، صدابردار صدای شهر، معتقد است در دستگاه دیجیتال برای دسترسی به آنچه می‌خواهی، روند طولانی‌تر و سخت‌تری دارد. او می‌گوید: این دستگاه، دستگاه

اوضاع آرام است، هر کس مشغول کار خود، تا اینکه ساعت می‌رسد به ۲۵ دقیقه یا ۵۵ دقیقه؛ همه سرعت می‌گیرند، تا جایی که من هم که تنها برای تهیه خبر آمده‌ام، کمی استرس می‌گیرم و بعد از پنج دقیقه‌ای که همه چشم‌ها هر ثانیه گذر صدم‌ثانیه‌ها را نگاه می‌کند، با یک «خسته نباشید» دوباره آرامش نسبی حاکم می‌شود.

یک استودیو، البته نه مانند استودیوهای ساختمان‌های شهدای رادیو یا رادیو تهران، بلکه محیطی شبیه دفتر روزنامه که می‌خواهد به شعار صدای شهر، صدای شماست برسد و نظرات و حرف‌های مردم این شهر را از موج رادیو تهران به گوش برساند.

خانم قیصر خواه، مسئول صدای شهر، تعامل بین شهروندان تهران و مدیریت شهری در مرکز آن، شهرداری را از اهداف اصلی

اینکه چقدر موفق بودیم صدای مردم را پخش کنیم و اینکه چقدر صدای شهر برای مردم شناخته شده است. با دو گزارشگر و تازه‌های سایت‌های خبری و شش مانیتور نمایش ترافیک تهران، سعی در پوشش سطح تهران و رساندن خبر به مردم داریم؛ اما در زمینه شناخت مردم از صدای شهر باید بگویم برای مردم شناخته شده نیست؛ چون خوب تبلیغات نشده است.

اداره کل روابط عمومی و مین امل

پخش نیست؛ چون سیگنالینگ ندارد. آقای پیری هم اشاره می‌کند که بیشتر برای اجرای کنسرت و ضبط موسیقی کارایی دارد. آقاجانی که در رادیو تهران هم کار می‌کند، می‌گوید: کار در صدای شهر با زمان پنج دقیقه آدم را مجبور می‌کند تا سریع‌تر عکس‌العمل نشان دهد و سرعت من از وقتی در اینجا کار می‌کنم، بالاتر رفته است.

خانم قیصرخواه مسئول صدای شهر در تمام حرف‌هایش تأکید می‌کند صدای شهر زیرمجموعه رادیو تهران است؛ تأکیدی توأم با اضطراب.

وقتی حرف به میزان پوشش صدای شهر از مردم تهران می‌رسد، خانم قیصرخواه از دو زاویه به موضوع نگاه می‌کند: اینکه چقدر موفق بودیم صدای مردم را پخش کنیم و اینکه چقدر صدای شهر برای مردم شناخته شده است. با دو گزارشگر و تازه‌های سایت‌های خبری و شش مانیتور نمایش ترافیک تهران، سعی در پوشش سطح تهران و رساندن خبر به مردم داریم؛ اما در زمینه شناخت مردم از صدای شهر باید بگویم برای مردم شناخته شده نیست؛ چون خوب تبلیغات نشده است.

به تمرکز زیادی احتیاج دارد؛ چراکه رساندن مطلب در ۲۵ دقیقه نیاز به در لحظه تصمیم گرفتن و فکر کردن دارد.

یکی از گزارشگران صدای شهر در مورد سوژه‌هایی که برای رساندن صدای مردم در پی آن هستند، می‌گوید: خبرها و گزارش‌ها را شهرداری و یا منابع دیگر خبری فکس می‌کنند، اطلاع می‌دهند، می‌گیریم؛ از طرفی هم به دنبال موضوعاتی هستیم که تهیه‌کننده در اتاق فکر انتخاب کرده است و دیگر اینکه ممکن است از موضوعات و سوژه‌های آزاد شهری که جالب است نیز گزارش تهیه کنیم.

همان لحظه تلفن زنگ می‌زند. بماند که طرف اشتباه گرفته بود؛ اما این هم یکی از کانال‌های رساندن صدای شهر است. در نقطه دیدی روبه‌روی شش مانیتور گزارش ترافیک، یک نفر پشت مانیتور کامپیوتر نشسته است. آن شش پنجره شیشه‌ای به‌اضافه این یک پنجره، بخش اعظمی از خبرهای صدای شهر را تهیه می‌کنند. آقای پاکزادیان تازه‌ها و مطالب جالب را از سایت خبرگزاری‌ها و دیگرسایت‌های معتبر می‌گیرد.

آنچه خواندید، حضوری سه‌ساعته در استودیوی صدای شهر بود؛ تنها یک شیفت از سه شیفتی که تا شب به این استودیو صدای شهر می‌آیند و می‌روند تا صدای شهر از رادیو تهران صدای مردم شهر تهران بشود.

دغدغه صدای شهر از نظر قیصرخواه رسیدن به الگوست؛ چراکه پخش اینچنین با ساخت برنامه‌ای دوساعته متفاوت است. وی امیدوار است اولین تجربه صدای جمهوری اسلامی ایران در مقوله مدیریت شهری موفق باشد.

از تفاوت‌های سرعت تهیه برنامه پنج‌دقیقه‌ای که بگذریم، یکی از تفاوت‌های صدای شهر، کیفیت پخش صداست: چون فیبر نوری است، صدا واضح‌تر به شنونده می‌رسد.

البته وقتی از خانم قیصرخواه - که ۱۴ سال به شیوه‌ای دیگر در رادیو کار کرده است - می‌پرسیم چرا این مسئولیت را پذیرفته، او هم شیفته همین تفاوت است.

خبرهای ثابت در صدای شهر که از ۷:۵۵ تا ۱۹:۵۵ همراه مردم تهران است، شامل هواشناسی، خرابی تلفن، آلودگی هوا، سیم‌کارت، ناجا، ۱۲۵ و سکه می‌شود.

مریم روزبهان پشت میزی نشسته و گاه در شلوغی اطراف و گاه که هیچ کس نیست، می‌نویسد. او خبرهای مختلف را به قالب مناسبی صدای شهر درمی‌آورد. برایم جالب است او که کار اصلی خود را فیلمنامه‌نویسی و رمان‌نویسی می‌داند، چطور برای صدای شهر کوتاه‌نویسی می‌کند. او می‌گوید: هردو جذابیت خاص خود را دارد. نوشتن رمان استمرار حس می‌خواهد و از طرفی نوشتن خبر کوتاه هم هیجانانگیز خودش را دارد. گاه خبرها را جنجالی‌تر می‌کنیم و....

خانم روزبهان می‌گوید: فضای صدای شهر بی‌حوصله‌ترین آدم‌ها را هم به شور و هیجان وامی‌دارد. نوشتن برای صدای شهر

